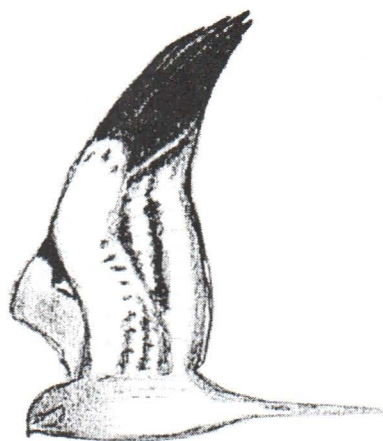
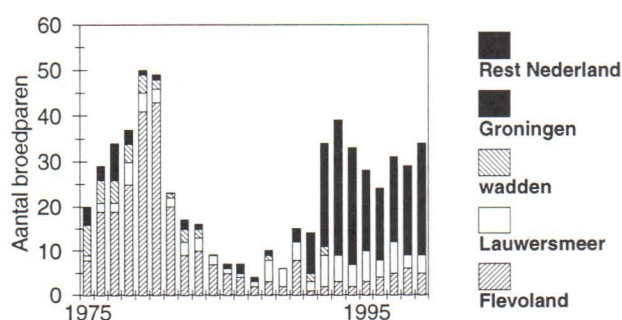

Beschermingswerk Grauwe Kiekendief onder de vleugels van SOVON

In 1990 vonden Kees Koffijberg en Ben Koks een nest van de Grauwe Kiekendief, met daarin drie eieren, in een luzerneveld in de Dollardpolders. Door goede afspraken met drogerij BV Oldambt in het Groninger Oldambt te maken, vlogen hier uiteindelijk drie prachtige jongen uit die destijds zijn geringd door SOVON-collega Berend Voslamber. De mensen die dit nest hebben meegemaakt hadden toen nooit kunnen bevroeden dat dit alles zou uitgroeien tot een heus project dat inmiddels bij de meeste vogelaars wel bekend in de oren zal klinken.

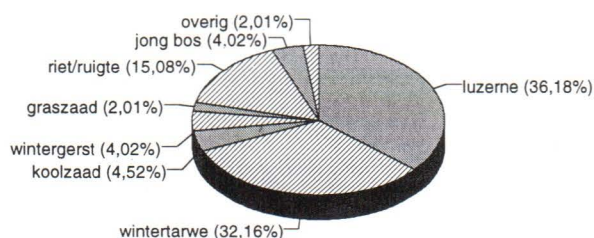
Grauwe Kiek (Ruud van Beusekom)

Aantalsontwikkeling in Nederland in 1975-99. In de figuur is goed het Flevo-effect en het Braakleg-effect terug te zien.

Grauwe Kiek (Ruud van Beusekom)

Gewaskeuze in 1990-99 in Nederland. Naar schatting 90% van de broedparen in de EU zit in landbouwgewassen als wintergerst, wintertarwe en bij ons veel in luzerne. Dit maakt de soort extra kwetsbaar en om die redenen zijn in de meeste Europese landen beschermings-activiteiten opgestart om uitmaaien te voorkomen. In Frankrijk worden jaarlijks 1000 nesten (op 3000 broedparen) door professionele en vrijwillige natuurbeschermers opgezocht en beschermd.

In het komende broedseizoen is het project van puur vrijwilligerswerk geëvalueerd naar een semi-professioneel project waarin boeren, personeel van drogerijen, amateur-vogelaars en een tweetal medewerkers van SOVON innig samenwerken om de Grauwe Kiekendief als Nederlandse broedvogel te behouden. In dit hele proces hebben de provincies Groningen en Flevoland, het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, IKC-Natuurbeheer en Vogelbescherming Nederland de handen ineengeslagen en daardoor zijn we nu in staat om het cruciale beschermingswerk en het noodzakelijke onderzoek op een fatsoenlijke wijze uit te voeren.

Het werk dat in de komende jaren zal worden uitgevoerd, moet uiteindelijk uitmonden in een Soortbeschermingsplan waarin de vogels van de open akkerbouwgebieden centraal zullen staan. Voordat het echter zover komt, zijn er nog heel wat open eindjes die we de komende jaren aan elkaar kunnen knopen. Zo zal het effect van de nestbeschermingsactiviteiten moeten worden gekwantificeerd en zullen de contacten met de Duitse collega's worden geïntensiveerd. Hiervoor zullen zoveel mogelijk nestjongen met een gele kleurring worden gemerkt, zodat we in de toekomst hopelijk meer zicht krijgen op zaken als plaatstrouw, de jaarlijkse overleving en het gebied dat onze populatie bestrijkt. Omdat veel knelpunten voor de vogels van het open cultuurland te maken hebben met de beschikbaarheid van voedsel en vooral ook het beheer van lijnvormige elementen en de landbouw, zal veel aandacht worden besteed aan de prooikeuze van Grauwe Kiekendieven en de aanwezigheid van akkervogels.

Mensen die niet aan het vooroordeel zitten vastgebakken dat in gebieden als het Oldambt of Zuidelijk Flevoland niets is te beleven, kunnen contact met ons opnemen. Met name in deze gebieden zoeken we doortastende lieden die het leuk vinden een BMP-plotje in een extreem open landschap te tellen, ons te assisteren met het monitoringwerk naar de veldmuis, het opsporen van nesten van de Grauwe Kiek of het zoeken naar prooiresten. Wie de resultaten uit 1999 nog eens rustig wil nalezen kan het meest recente nummer van de *Takkeling* (uitgave Werkgroep Roofvogels Nederland) raadplegen of surfen naar de informatie over het project op de homepage (www.sovon.nl).

Ben Koks (ben.koks@sovon.nl)
Erik Visser (erikv@castel.nl)